

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Simbahang Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Dalawampu

Jeff Pippenger
2025-12-26

Bilang Dalawampu

Tinutukoy ng Aklat ni Joel na sa ikaapat na salinlahi nagaganap ang pagkawasak ng ubasan ng Diyos.

Ang salita ng Panginoon na dumating kay Joel, na anak ni Pethuel.

Dinggin ninyo ito, kayong matatanda; at makinig, kayong lahat na nananahan sa lupain. Nangyari na ba ito sa inyong mga araw, o maging sa mga araw ng inyong mga ama? Isalaysay ninyo ito sa inyong mga anak, at isalaysay ng inyong mga anak sa kanilang mga anak, at isalaysay ng kanilang mga anak sa isa pang salinlahi.

Yaong iniwan ng uod ay kinain ng balang; at yaong iniwan ng balang ay kinain ng higad; at yaong iniwan ng higad ay kinain ng uod ng paru-paro.

Magising kayo, kayong mga lasinggero, at tumangis; at managhoy, kayong lahat na umiinom ng alak, dahil sa bagong alak; sapagkat ito'y inalis sa inyong bibig. Joel 1:1-5.

Ang talinghaga ng sampung dalaga ay ang talinghaga ng Adventismo, at ang paggising sa talinghaga ay nagaganap kapag pinaghiwalay ang trigo at ang mga damong masama; sa puntong iyon, nagiging ang mga damong masama sa katotohanang sila ay "cut off" mula sa "new wine." Ang salitang "cut off" ay kumakatawan sa unang hakbang ni Abram sa tipan, kung saan ang isang dumalagang baka, isang kambing na babae, at isang lalaking tupa ay hinati sa dalawang piraso sa ritwal upang ratipikahin ang tipan sa pamamagitan ng dugo. Sa mismong bahaging iyon ng tipan, tinukoy ng Diyos na dadalawin Niya ang Kaniyang bayan sa hatol sa ikaapat na salinlahi.

At sinabi niya kay Abram, Talastasin mong walang pagsala na ang iyong binhi ay magiging taga-ibang-bayan sa isang lupaing hindi kanila, at maglilingkod sa kanila; at kanilang pahihirapan sila sa loob ng apat na raang taon; At pati ang bansang kanilang paglilingkuran ay hahatulan ko; at pagkatapos ay lalabas sila na may malaking kayamanan. At paroroon ka sa iyong mga magulang na may kapayapaan; ililibing ka sa mabuting katandaan. Nguni't sa ikaapat na salinlahi ay babalik sila rito; sapagka't hindi pa ganap ang kasamaan ng mga Amorreo. Henesis 15:13-16.

Nang matupad ang propesiya sa ikaapat na salinlahi, sa salinlahi ni Moises, itinakda ng Panginoon ang Sampung Utos bilang sagisag ng tipan sa pagitan ng Diyos at ng Kanyang hinirang na bayan. Sa ikalawa sa sampung utos na iyon ay higit na pinatingkad ang liwanag ng apat na salinlahi ni Abram.

Huwag kang gagawa para sa iyong sarili ng larawang inanyuan, ni ng anumang anyo ng anumang bagay na nasa langit sa itaas, o nasa lupa sa ibaba, o nasa tubig sa ilalim ng lupa. Huwag mo silang yuyukuran ni paglingkuran man, sapagkat Ako, ang Panginoon mong Diyos, ay Diyos na mapanibughuin, na dinadalaw ang kasamaan ng mga ama sa mga anak hanggang sa ikatlo at ikaapat na salinlahi ng mga napopoot sa Akin; at nagpapakita ng awa hanggang sa libu-libo sa mga umiibig sa Akin at tumutupad ng Aking mga utos. Exodo 20:4-6.

Ang apat na salinlahi ng tipan ni Abram ay isinanib sa pagpapatingkad ng katangian ng Diyos bilang Diyos na mapanibughuin. Ang kaniyang panibugho ay isinasalungat sa mga larawang inanyuan. Sa ikaapat na salinlahi ni Abram ay nasusumpungan din natin ang isang pasulong na paghatol. Ang paghatol ay dumating sa bansang pinag-alipinan ng bayan ng Diyos, gayundin sa mismong bayan ng Diyos, at pagkatapos noon ay hahatulan ang mga Amoreo. Tinutukoy ni Abram ang isang pasulong na proseso ng paghatol na nagsisimula sa bahay ng Diyos at sumusulong sa buong sanlibutan, at tinutukoy ng ikalawang utos na ang prosesong ito ng paghatol ay naghahati sa sangkatauhan sa uring napopoot sa Diyos at sa uring umiibig sa Diyos, na sa gayo'y sumasagisag sa batas ng Linggo na sumisigaw: “Kung iniibig ninyo ako, tuparin ninyo ang aking mga utos.”

Sa mismong panahong ibinibigay ang Kautusan sa Sinai, ipinakikita kay Moises ang katangian ng Diyos.

At sinabi ng Panginoon kay Moises, Humugis ka ng dalawang tapyas na bato na gaya ng una; at isusulat ko sa mga tapyas na ito ang mga salitang nasa mga unang tapyas, na iyong binasag. At maging handa ka sa kinaumagahan, at sa kinaumagahan ay umakyat ka sa bundok ng Sinai, at humarap ka roon sa akin sa taluktok ng bundok. At walang sinumang aakyat na kasama mo, ni makita man ang sinuman sa buong bundok; ni hayaang manginain sa harap ng bundok na iyon ang mga kawan o mga bakahan.

At nagtapyas siya ng dalawang tapyas na bato na gaya ng una; at kinaumagahan ay bumangon si Moises nang maaga, at umakyat sa bundok ng Sinai, ayon sa iniutos sa kaniya ng Panginoon, at dinala niya sa kaniyang kamay ang dalawang tapyas na bato. At ang Panginoon ay bumaba sa alapaap, at tumayo roon na kasama niya, at ipinahayag ang pangalan ng Panginoon. At ang Panginoon ay dumaan sa harap niya, at ipinahayag,

Ang Panginoon, ang Panginoong Diyos, mahabagin at mapagkaloob, banayad sa galit, at sagana sa kagandahang-loob at katotohanan, na nag-iingat ng kagandahang-loob sa libo-libo, na nagpapatawad ng kasamaan at pagsalangsang at kasalanan, at sa anumang paraan ay hindi niya ipawawalang-sala ang may sala; na dinadalaw ang kasamaan ng mga ama sa mga anak, at sa mga anak ng mga anak, hanggang sa ikatlo at sa ikaapat na salinlahi.

At nagmadali si Moises, at inayuko ang kaniyang ulo tungo sa lupa, at sumamba. At sinabi niya, Kung ngayo'y nakasumpong ako ng biyaya sa iyong paningin, O Panginoon, isinasamo ko, na ang aking Panginoon ay lumakad sa gitna namin; sapagka't ito'y isang bayang matigas ang batok; at ipatawad mo ang aming kasamaan at ang aming kasalanan, at ariin mo kaming iyong mana. Exodo 34:1-9.

Ang ikalawang pagbibigay ng kautusan ay umaayon sa tsart ng mga payunir noong 1850. Ang unang mga tapyas ay nabasag, at ang unang talahanayan ay may kamalian sa mga bilang. Ang Sinaunang Israel ay ginawang mga tagapag-ingat ng kautusan, at ang makabagong Israel naman ay ginawang mga tagapag-ingat ng kautusan ng Diyos at ng mga kautusan ng makahulang Salita ng Diyos. Nang unang ipakilala ang dalawang tapyas, nagkaroon ng literal na paghihimagsik sa kampo, at nang ipakilala ang tsart noong 1850, may umuusbong na espirituwal na paghihimagsik sa kampo. Ang hula ni Abram tungkol sa ikaapat na salinlahi ay natupad ni Moises sa ikaapat na salinlahi, kung saan, sa ikalawang utos, pinalawig ng Diyos ang kapahayagan ng kahatulan hinggil sa ikaapat na salinlahi. Ang mga inukit na larawan ay naging huwad na kapalit ng tunay na pagsamba sa Diyos, at ang paninibugho ng katangian ng Diyos ay iniugnay sa kahatulan. Pagkatapos, minasdan ni Moises ang kaluwalhatian ng Diyos. Nakita niya ang paninibugho ng Diyos bilang isang sangkap ng Kanyang katangian, gaya ng kinakatawan ng Kanyang "pangalan," at inilahad ang ugnayan sa pagitan ng sumasamba at ng mga kasalanan ng kanilang mga ama.

Nang dalisayin ni Cristo ang templo sa unang pagkakataon, naalaala ng mga alagad na ang sigasig para sa Kaniyang bahay ay nilamon Siya. Ang "sigasig" ay ang salitang "paninibugho." Ang katangian ng Diyos na nagpapahayag ng Kaniyang paninibugho ang naging udyok na naghatid kay Cristo upang dalisayin ang Kaniyang templo, at ang makahulang katangiang tumutukoy sa pangangailangang ikumpisal ang mga kasalanan ng inyong mga ama, na kalaunan ay magiging isang mahalagang sangkap ng panawagan sa pagsisisi sa hatol na "pitong ulit" ng Levitico dalawampu't anim. Ang "ikaapat na salinlahi" ni Abram ay patuloy na nagkakamit ng lalong mabigat na kabuluhan habang nagpapatuloy ito sa kasaysayan ng tipan. Ang aklat ni Joel ay kumakatawan sa panahon ng huling ulan, na nagaganap sa mga huling araw. Inilalatag ng aklat ni Joel ang mensahe nito sa pamamagitan ng pagpapakilala ng mensahe ng apat na salinlahi, bilang temang naitala sa mismong unang hakbang ng tatlong-bahaging tipan ni Abram sa Diyos. Ang temang iyon ay umaabot sa kaganapan sa aklat ni Joel.

Pagdating sa Lupang Pangako, ang Kaban ng Tipan ay nasa Shiloh, kung saan si Eli, ang punong saserdote, na masama at mangmang, at ang dalawa niyang tiwaling anak, ay pinagtatambis sa pagtawag kay Samuel. Ang Shiloh ay magiging isang yugto sa paglalakbay ng Kaban, na siyang sagisag ng tipan. Pagkatapos gamitin ang Kaban bilang sagisag sa pagpapaguho ng mga pader ng Jerico, ito ay nanahan sa Shiloh nang humigit-kumulang apat na raang taon, hanggang sa kamatayan ni Eli at ng dalawa niyang masasamang anak. Pagkatapos ay nabihag ito ng mga Filisteo; at pagkaraan, nang ilipat ni David ang Kaban sa Jerusalem, naisakatuparan ang unang paglalarawan ng mapagtagumpay na pagpasok sa Jerusalem. Ang hayag na layunin ng paglilipat ng sagisag ng tipan sa Jerusalem ay ito: pinili ng Diyos na ilagak ang Kanyang pangalan sa Jerusalem, at ang Kanyang pangalan ay kaugnay ng Kanyang paninibugho, na kaugnay ng Kanyang mapanibughong paghatol sa ikaapat na salinlahi.

Sa panahon ng batas sa Linggo, itataas ng Panginoon ang Iglesiang Matagumpay sa ibabaw ng lahat ng burol at bundok, at ang mga Hentil ay magsasabi, "Halikayo, at tayo'y pumaroon sa bahay ng Diyos."

At mangyayari sa mga huling araw, na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay maitatatag sa taluktok ng mga bundok, at maitataas higit sa mga burol; at dadagsa roon ang lahat ng mga bansa. At maraming bayan ang paroroon at magsasabi, Halikayo, at tayo'y umakyat sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Diyos ni Jacob; at ituturo niya sa atin ang kanyang mga daan, at tayo'y lalakad sa kanyang mga landas: sapagkat mula sa Sion ay lalabas ang kautusan, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem. Isaias 2:2, 3.

Ang salita ng Panginoon ay lumalabas mula sa Jerusalem, sapagkat doon Niya piniling ilagak ang Kaniyang "pangalan." Kay Moises, "bumanaog ang Panginoon sa ulap, at tumayo roon na kapiling niya, at ipinahayag ang pangalan ng Panginoon. At dumaan ang Panginoon sa harap niya, at ipinahayag,"

Ang Panginoon, ang Panginoong Diyos, maawain at mapagbiyaya, banayad sa pagkagalit, at sagana sa kabutihan at katotohanan; na nag-iingat ng kaawaan sa libu-libo, na nagpapatawad ng kasamaan at ng pagsalangsang at ng kasalanan, ngunit kailanman ay hindi aariing walang sala ang may sala; na dinadalaw ang kasamaan ng mga ama sa mga anak, at sa mga anak ng mga anak, hanggang sa ikatlo at sa ikaapat na salinlahi. Exodo 34:6, 7.

Ang Kanyang "pangalan" ay ang Kanyang katangian, at ang katangian ng Diyos ay lubhang masalimuot at lubhang payak. Ang "Ang Diyos ay pag-ibig" ay sakdal na paglalarawan ng Kanyang katangian, ngunit payak na ipinahayag. Ang katotohanang pangtipan ni Abram tungkol sa "ikaapat na salinlahi ng paghatol" ay pinalawak, "guhit sa ibabaw ng guhit," sa pamamagitan ng dagdag na liwanag ng ikalawang utos hinggil sa ikaapat na salinlahi. Pagkatapos, pinalawak ng karanasan ni Moises ang liwanag ng ugnayan ng ikaapat na salinlahi sa katangian ng Diyos, sa pamamagitan ng pagdaragdag ng liwanag ng Kanyang paninibugho. Tinukoy ng inspirasyon ang katangian bilang "pinagsamang mga pag-iisip at damdamin," ngunit ipinaalam din sa atin ng inspirasyon na ang ating mga pag-iisip ay hindi gaya ng mga pag-iisip ng Diyos. Ang Kanyang katangian ay ang Kanyang mga pag-iisip at damdamin na pinagsama, at ang Kanyang katangian ay may napakaraming aspekto na lampas sa ating payak na makataong mga pag-iisip at damdamin, anupa't ang kaibhan ay ito: ang Kanyang mga pag-iisip ay higit na mataas kaysa sa langit kaugnay sa lupa.

Sapagkat ang aking mga pag-iisip ay hindi ang inyong mga pag-iisip, ni ang inyong mga daan ay ang aking mga daan, wika ng Panginoon. Sapagkat kung paanong ang mga langit ay higit na mataas kaysa sa lupa, gayon ang aking mga daan ay higit na mataas kaysa sa inyong mga daan, at ang aking mga pag-iisip kaysa sa inyong mga pag-iisip. Isaias 55:8, 9.

Kung gayon, narito ang isang kaisipang pantao na paghinilayan; kung ang katangian ng Diyos ay kinakatawan ng Kanyang pangalan, kung gayon ang bawat kapahayagan ng pangalan ng Diyos ay kapahayagan ng Kanyang katangian. Ang Leon mula sa lipi ni Juda ang sumiselyo at nag-aalis ng selyo sa Kanyang propetikong Salita, si Palmoni ang Kahanga-hangang Tagabilang ng mga Lihim, na siya rin ang Ugat sa lupang tigang, at gayundin ang naglalagablab na palumpong, ang haliging apoy, ang Arkanghel na si Miguel, at iba pa. Ang mga katangian ng Diyos na kinakatawan ng Kanyang iba't ibang pangalan ay walang hanggan. Ito ang "kaisipang pantao na paghinilayan." Sa kabila ng lahat ng iba't ibang kapahayagan ng katangian ng Diyos na kilalang umiiral, ano ang

kahalagahan—na sa pinakaunang hakbang ng tipan sa tatluhang proseso ng tipan kay Abram—ang "paghatol sa ikaapat na salinlahi" ang pahayag na saligan sa tipan—na sumasalamin sa Kanyang pangalan?

At sinabi niya kay Abram, Talastasin mong walang pagsala na ang iyong binhi ay magiging taga-ibang-bayan sa isang lupaing hindi kanila, at maglilingkod sa kanila; at kanilang pahihirapan sila sa loob ng apat na raang taon; At pati ang bansang kanilang paglilingkuran ay hahatulan ko; at pagkatapos ay lalabas sila na may malaking kayamanan. At paroroon ka sa iyong mga magulang na may kapayapaan; ililibing ka sa mabuting katandaan. Nguni't sa ikaapat na salinlahi ay babalik sila rito; sapagka't hindi pa ganap ang kasamaan ng mga Amorreo. Henesis 15:13-16.

Ang katangian ng Diyos bilang Hukom ng mga tao at ng mga bansa ay nagkakaloob sa mga tao ng isang panahon ng probasyon na kinakatawan ng apat na salinlahi. Ang Diyos ang Hukom; Siya ay maawain; Siya ay mahabang-tiis; at Kaniyang dinadala sa katapusan ang hatol sa mga tao at sa mga bansa sa ikaapat na salinlahi. Ang saligang pahayag ng Diyos sa Kaniyang tipan sa isang piniling bayan ay naglalaman ng hatol sa ikaapat na salinlahi. Gaya ng mensahe ng unang anghel na nagtataglay ng lahat ng katangian ng bawat isa sa tatlong bukod-bukod na mensahe ng mga anghel, gayundin ang unang hakbang ng tipan ni Abram ay nagtataglay ng mga katangian ng buong tatluhang tipan. Ang pangalan ng Diyos ay ito: Siya ang maawain na Hukom, na humahatol sa ikaapat na salinlahi. Bawat iba pang hakbang sa kasaysayan ng tipan ng isang piniling bayan ay itinatayo sa saligang iyon.

Kapag iniuugnay ang aklat ni Joel sa yugto ng paggising ng Sigaw sa Hatinggabi sa talatang lima, at ang "bagong alak" ay "inalis" mula sa kanilang mga bibig, ang panimula sa nasabing pangwakas na paghihiwalay, ayon sa tipan, ng hinirang na bayang tipan ay ang saligang mensahe ng tipan na naglalahad ng paghihimagsik ng bayang tipan, na pagkatapos ay "inihiwalay," bilang natutupad sa ikaapat na salinlahi. Sila ay "inihiwalay," sapagkat hindi nila nauunawaan ang saligang mensahe ng tipan.

Ang saligang mensahe ng tipan sa apat na talata ng ika-labinglimang kabanata ng Genesis ang siyang panukat—ang pisi ng paghatol—na ginagamit kapag ang mensaheng batong-tuktok ng tipan ay inihaharap bilang “bagong alak” sa mga huling araw. Ang kabigatan na kaugnay ng paggising ng mga lango ng Efraim, kapag ang “bagong alak” ay “napuputol,” ay tunay lamang nauunawaan—kapag ito’y inilalagay sa konteksto ng isang pagpapahayag ng paghatol laban sa panghuling ikaapat na salinlahi ng isang mapaghimagsik na bayang hinirang, sa panahon ng pagsubok ng huling ulan.

Sa Genesis kabanata labing-pito, natatagpuan natin ang ikalawang yugto ng tatlong-bahaging tipan kay Abraham:

At sinabi ng Diyos kay Abraham, Kaya't tutuparin mo ang aking tipan, ikaw at ang iyong binhi pagkatapos mo, sa kanilang mga salinlahi. Ito ang aking tipan na inyong dapat tuparin, sa pagitan ko at sa iyo at ng iyong binhi pagkatapos mo;

Bawat lalaking anak sa inyo ay tutuliin. At tutuliin ninyo ang laman ng balat ng inyong maselang bahagi; at ito'y magiging tanda ng tipan sa pagitan ko at ninyo. At ang may walong araw na gulang ay tutuliin sa inyo, bawat lalaking anak sa inyong mga salinlahi, maging ang ipinanganak sa bahay, o ang binili sa salapi mula sa sinumang dayuhan na hindi sa iyong binhi. Ang ipinanganak sa iyong bahay, at ang binili sa iyong salapi, ay walang pagsalang tutuliin: at ang aking tipan ay sasainyong laman bilang tipang walang hanggan. At ang di-tuling lalaking anak na ang laman ng balat ng kaniyang maselang bahagi ay hindi natuli, ang kaluluwang yaon ay mahihiwalay mula sa kaniyang bayan; kaniyang nilabag ang aking tipan. Henesis 17:9-14.

Ang ikalawang hakbang ay nagkakaloob ng ikalawang saksi sa sagisag ng "cut off." Ang salitang isinasalin bilang "cut off" ay may ugat sa mga hayop na hinati ni Abram sa dalawa sa kabanatang labinlima, at sa talatang nagsasaad na ang sinumang hindi natuli ay "cut off" mula sa tipan. Ang pagtutuli ay napalitan ng bautismo sa kasaysayan ng tipan, kung saan pinagtibay ni Cristo ang mismong mga katotohanang ito, at dahil dito, Siya, bilang ating huwaran, ay muling nabuhay sa ikawalong araw.

Ang tandang iyon ay dapat ganapin sa ikawalong araw, gaya ng kinakatawan ng walong kaluluwa sa daong. Sa ikalawang hakbang nasasagisag ang pagsubok na nakikita, maging noong ang Israel ay pumipili sa pagitan ng mga propeta ni Jezebel at ni Elias bago ang hatol na isinatuparan ni Elias, o noong ang kaanyuan nina Daniel, Shadrac, Meshac, at Abednego ay lumitaw na higit na maaliwalas at higit na mataba kaysa sa mga kumain ng pagkain ng hari; ang ikalawang pagsubok ay sa paningin. Ang pagtutuli ay isang tanda ng buhay, at ang walong kaluluwa sa daong ay kumakatawan sa mga nabuhay, sa kaibahan sa mga namatay.

Sa kasaysayan ni Cristo, nang ang tanda ng tipan ay lumipat tungo sa binyag, ginamit ng apostol Pablo ang mismong kasaysayan ng tipan na nasa mga talatang ito upang ipakita ang malaking pagbabago sa kasaysayan ng tipan. Ginamit niya ang laman na pinuputol sa pagtutuli bilang sagisag ng tao sa kaniyang ugnayan sa Diyos, at bilang sagisag ng ugnayan ng mababang kalikasan ng tao sa mas mataas niyang kalikasan. Tinuruan ni Pablo ang kaniyang mga tinuturuan sa pamamagitan ng paggamit sa propetikong Salita ng Diyos, at ang kaniyang layon, bilang "isang pinili" (gaya ng kahulugan ng kaniyang pangalang Saul), ay tukuyin ang malaking pagbabago sa kasaysayan ng tipan na kinakatawan ng paglipat mula sa Israel na literal tungo sa Israel na espirituwal bilang bayang tipan ng Diyos. Sa pagtupad sa kaniyang itinakdang gawain, inilahad niya ang kaniyang propetikong mensahe sa loob ng balangkas ng kasaysayan ng tipan.

Ang Henesis 17 ay kumakatawan sa ikalawang hakbang ng tatlong saligang hakbang ng tipan na nagkakamit ng kanilang kaganapang omega sa tatlong anghel ng Pahayag 14. Ang ikalawang hakbang ay kinakatawan ng tanda ng pagtutuli, na sumasagisag sa tatak ng Diyos sa isang daan at apatnapu't apat na libo, na siyang panandang watawat, na kumakatawan sa nakikitang pagsubok. Ang tatlong anghel ang omega ng tipang alpha ni Abraham. Ang ikatlong hakbang para kay Abraham ay ang kabanata dalawampu't dalawa.

At ang anghel ng Panginoon ay tumawag kay Abraham mula sa langit sa ikalawang pagkakataon, at sinabi, Sa aking sarili ay sumumpa ako, wika ng Panginoon, sapagkat ginawa mo ang bagay na ito, at hindi mo ipinagkait ang iyong anak, ang iyong kaisa-isang anak: Na sa

pagpapala ay pagpapalain kita, at sa pagpaparami ay pararamihin ko ang iyong binhi na gaya ng mga bituin sa langit, at gaya ng buhangin na nasa baybaying dagat; at aariin ng iyong binhi ang pintuang-bayan ng kaniyang mga kaaway; At sa iyong binhi ay pagpapalain ang lahat ng mga bansa sa lupa; sapagkat tinalima mo ang aking tinig. Henesis 22:15-18.

Ang unang talata ng kabanata ay nagsasaad, “At nangyari, pagkatapos ng mga bagay na ito, na sinubok ng Diyos si Abraham, at sinabi sa kanya, Abraham: at sinabi niya, Narito, ako’y narito.” Sinubok ng Diyos si Abraham, at sa gayon ay itinukoy ang isang pangwakas na pagsubok bago ang ikatlong pagpapahayag ng tipan. Nang mapasa ni Abraham ang pagsubok, ipinahayag ang panghuling apat na talata ng tatlong-bahaging tipan ni Abraham. Sapagkat “sumunod” si Abraham sa tinig ng Diyos, na sa siping ito ay ang Kanyang “tinig ng tipan,” pagpapalain si Abraham bilang ama ng mga bansa. Ang ikatlong anghel ay isang pagsubok, na, gaya ni Abraham, ay kumakatawan sa isang pagsubok na nagbubunyag ng karakter; at ang karakter ay nakasalig sa kung sumasampalataya ka sa Diyos, gaya ng ginawa ni Abraham, o hindi. Yaong mga pumapasa sa pagsubok, gaya ng ginawa ni Abraham, ay gagamitin upang tipunin ang lahat ng mga bansa sa daigdig. Ang labimpitong talata, mula sa tatlong kabanata, ay tumutukoy sa tipan sa pagitan ng Diyos at ng isang hinirang na bayan; at sa paggawa nito, kinakatawan nila ang alpha ng kasaysayan ng tipan ng isang hinirang na bayan, at sa gayon din, ang mga talatang iyon ay kumakatawan sa omega ng kasaysayan ng tipan na kinakatawan sa pagbangon ng isang daan at apatnapu’t apat na libo.

Ilan sa atin ang bibili ng isang bahay o sasakyan nang hindi muna sinusuri ang mga tuntunin ng kontrata? Ilan sa mga Seventh-day Adventist na Laodiceano ang nakaalam na ang pinakaunang tuntunin ng kanilang tipanang kontrata sa Diyos ay binubuo ng pagpapakilala ng Diyos na Siya ang mahabaging Diyos na nagpapataw ng hatol sa ikaapat na salinlahi? Ang trahedyang ay hindi nila nalalaman ang mga saligang katotohanan ng kasaysayan ng mga Millerite, ni ang mga saligang katotohanan ng kanilang ipinahahayag na ugnayang tipan, at dahil dito, gaya ng sinaunang Israel, hindi nila nakikilala ang panahon ng kanilang pagdalaw. Ang pagwawakas ng panahong iyon ng pagdalaw, na nagsimula noong 9/11, ay kung kailan sila’y ginising sa hatinggabi upang mapagtanto lamang na sila’y inihawalay.

Magpapatuloy tayo sa susunod na artikulo.

Noong Abril 18, makalipas ang dalawang araw mula nang ang tanawin ng mga gumuguhong gusali ay dumaan sa aking harapan, pumunta ako upang tuparin ang isang nakatakdang pagtitipon sa Carr Street Church, Los Angeles. Nang malapit na kami sa simbahan, narinig namin ang mga batang nagtitinda ng diyaryo na sumisigaw: “Nawasak ang San Francisco sa lindol!” Taglay ang mabigat na kalooban, binasa ko ang unang madaliang inilimbag na balita ng malagim na sakuna.

Makaraan ang dalawang linggo, sa aming paglalakbay pabalik sa tahanan, dumaan kami sa San Francisco at umupa ng karwahe, at ginugol ang isang oras at kalahati sa pagmamasid sa pagkawasak na naganap sa dakilang lunsod na iyon. Ang mga gusaling inakalang tiyak na ligtas sa sakuna ay nasa guho. Sa ilang pagkakataon, ang mga gusali ay bahagyang bumaon sa lupa. Ipinamalas ng lunsod ang isang lubhang kakilakilabot na larawan ng kawalan ng

kakayahan ng talinong pantao na magbalangkas ng mga estrukturang hindi tinatalaban ng sunog at ng lindol.

Sa pamamagitan ng Kanyang propetang si Zefanias, tinutukoy ng Panginoon ang mga hatol na ipapasapit Niya sa mga manggagawa ng kasamaan: 'Lilipulin Kong lubos ang lahat ng bagay sa ibabaw ng lupain, sabi ng Panginoon. Lilipulin Ko ang tao at ang hayop; lilipulin Ko ang mga ibon sa himpapawid, at ang mga isda sa dagat, at ang mga katitisan kasama ng mga masama; at ipapawi Ko ang tao sa ibabaw ng lupain, sabi ng Panginoon.'

'At mangyayari, sa araw ng hain ng Panginoon, na parurusahan ko ang mga prinsipe, at ang mga anak ng hari, at ang lahat ng nagsusuot ng kakaibang kasuotan. Sa gayon ding araw ay parurusahan ko rin ang lahat ng nagsisilukso sa pasimano, na pinupuno nila ang mga bahay ng kanilang mga panginoon ng karahasan at pandaraya....

At mangyayari sa panahong yaon na sisiyasatin ko ang Jerusalem sa pamamagitan ng mga ilawan, at parurusahan ko ang mga taong nananatiling panatag sa kanilang mga latak, na nagsasabi sa kanilang puso, "Ang Panginoon ay hindi gagawa ng mabuti, ni gagawa man Siya ng masama." Kaya't ang kanilang mga pag-aari ay magiging samsam, at ang kanilang mga bahay ay magiging katiwangwang; magtatayo rin sila ng mga bahay, ngunit hindi nila titirhan ang mga iyon; at magtatanim sila ng mga ubasan, ngunit hindi nila iinumang alak ng mga iyon.

'Malapit na ang dakilang araw ng Panginoon, malapit na, at lubhang nagmamadali, maging ang tinig ng araw ng Panginoon: doon ay hihiyaw ang makapangyarihan nang may kapaitan. Ang araw na yaon ay araw ng poot, araw ng kabagabagan at kapighatian, araw ng pagkawasak at pagkatiwangwang, araw ng kadiliman at kapanglawan, araw ng mga ulap at makapal na kadiliman, araw ng pakakak at hudyat laban sa mga nakukutang lungsod, at laban sa matatataas na tore. At magdadala ako ng kapighatian sa mga tao, na anupa't sila'y maglalakad na tulad ng mga bulag, sapagkat sila'y nagkasala laban sa Panginoon; at ang kanilang dugo ay ibubuhos na parang alabok, at ang kanilang laman na gaya ng dumi. Ni ang kanilang pilak ni ang kanilang ginto ay hindi makapagliligtas sa kanila sa araw ng poot ng Panginoon; kundi ang buong lupain ay lalamunin ng apoy ng Kaniyang paninibugho: sapagkat gagawa Siya ng madaliang paglipol sa lahat ng tumatahan sa lupain.' Zefanias 1:2, 3, 8-18.

Hindi na Siya makapagtitimpi nang matagal pa. Nagsisimula nang bumagsak sa ilang dako ang Kanyang mga kahatulan, at di-maglalaon ay madarama sa iba pang mga dako ang Kanyang namumukod-tanging poot.

Magkakaroon ng sunud-sunod na mga pangyayaring maghahayag na ang Diyos ang may ganap na pamamahala sa kalagayan. Ang katotohanan ay ipahahayag sa malinaw na pananalitang hindi maipagkakamali. Bilang isang bayan, dapat nating ihanda ang daan ng Panginoon sa ilalim ng kataas-taasang paggagabay ng Espiritu Santo. Ang ebanghelyo ay ibibigay sa kadalisan nito. Ang batis ng tubig na buhay ay lalalim at lalapad sa kaniyang pagdaloy. Sa lahat ng larangan, malapit at malayo, tatawagin ang mga tao mula sa araro at mula sa higit na karaniwang mga bokasyong pangkalakal na lubhang inaabala ang isip, at sasanayin sila kaagapay ng mga may karanasan. Habang natututo silang gumawa nang mabisa, ipahahayag

nila ang katotohanan na may kapangyarihan. Sa pamamagitan ng lubhang kahanga-hangang mga pagkilos ng banal na providensiya, ang mga bundok ng kahirapan ay aalisin at ihahagis sa dagat. Ang mensaheng napakahalaga sa mga nananahan sa lupa ay maririnig at mauunawaan. Malalaman ng mga tao kung ano ang katotohanan. Pasulong at lalo pang pasulong, magpapatuloy ang gawain hanggang sa mabalaan ang buong daigdig, at kung magkagayo'y darating ang wakas.

Habang lumilipas ang mga araw, lalong nagiging maliwanag na ang mga hatol ng Diyos ay nasa daigdig. Sa pamamagitan ng apoy, baha, at lindol, binabalaan Niya ang mga naninirahan sa daigdig na ito hinggil sa Kaniyang malapit nang pagdating. Nalalapit na ang panahon na sasapit ang dakilang krisis sa kasaysayan ng sanlibutan, kung kailan ang bawat galaw sa pamamahala ng Diyos ay pagmamasdan nang may masidhing interes at di-maipahayag na pangamba. Sunud-sunod na darating ang mga hatol ng Diyos—apoy, baha, at lindol, kalakip ang digmaan at pagdanak ng dugo.

O, nawa'y makilala ng bayan ang panahon ng pagdalaw sa kanila! Marami ang hindi pa nakarinig ng katotohanang pagsubok ng panahong ito. Marami ang pinagsusumikapang antigin ng Espiritu ng Diyos. Ang panahon ng mapangwasak na mga kahatulan ng Diyos ay panahon ng awa para sa mga hindi nagkaroon ng pagkakataong matutuhan kung ano ang katotohanan. Magiliw na titingnan sila ng Panginoon. Ang kaniyang pusong maawain ay naaantig; ang kaniyang kamay ay nakalahad pa rin upang magligtas, samantalang nakapinid na ang pinto sa mga ayaw pumasok.

"Ang awa ng Diyos ay nahahayag sa Kaniyang mahabang pagpapahinuhod. Pinipigil Niya ang Kaniyang mga kahatulan, habang hinihintay na maiparinig sa lahat ang mensahe ng babala. O, kung madarama lamang ng ating mga tao, gaya ng nararapat, ang pananagutang nakaatang sa kanila na ibigay sa sanlibutan ang huling mensahe ng awa, anong kamangha-manghang gawain ang maisasagawa!" Testimonies, tomo 9, 94-97.